

'Tam Gün' kimin yasası?

Sibel Güneş

İÜ Basın Yayın Yüksek Okulu Gazetecilik Bölümü mezunu. Yankı, Tomorrow ve Kadınca dergilerinde, Günaydın ve Yeni Yüzyıl Gazetelerinde görev yaptı. 6 yıl NTV'de hafta içi her gün yayınlanan Sağlık Raporu programını hazırlayıp sundu. 4 yıl süreyle Sağlıklı Beslenme programının editörlüğünü ve yapımcılığını yaptı. 1 yıl "Eğitim, Sağlık, Adalet, Üç Temel İhtiyaç" isimli programın editörlüğünü ve sunuculuğunu yürüttü. Sağlık Bakanlığı-NTV işbirliğiyle gerçekleştiren "Yarın İçin Sağlıklı Nesiller Kampanyası'nın koordinatörlüğünü yaptı. Eğitim ve Sağlık Muhabirleri Derneği'nin uzun süre başkanlığını yürüttü. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Genel Saymanı. Bugüne kadar 200'e yakın tıp kongresi ve toplantıda sağlık sektörü ve medya ilişkisi konusunda konferans verdi. Çok sayıda en iyi haber, araştırma ve sağlık programı ödülü bulunuyor. Sağlıkta Gündem Grubu Düzenleme Kurulu üyesi. NTV'de sağlık editörü olarak görevine devam ediyor.

Tam Gün Yasa Tasarısı'yla ilgili tartışmalar, gündeme geldiğinden bu yana geçmişini de bilerek izleyen bir haberci gözüyle, bakın nasıl görünüyor? Hükümet de, Türk Tabipleri Birliği de, öğretim üyelerinin çoğunluğu da 'Tam Gün Çalışma'dan yana görünüyor. Ancak hükümetten farklı olarak sağlık meslek örgütleri ve öğretim üyelerinin "Tam Gün Çalışma'dan yanayız. Ama..." diye başlayan bir dizi talepleri var.

Konu, doktorları ve dolayısıyla hasta-

neye yolu düşecek herkesi yakından ilgilendiriyor. Hükümet "Doktorlar tam gün çalışırsa hizmetin kalitesi artacak, vatandaş profesörün yüzünü görmek için cebinden ayrıca para ödemeyecek, bıçak parası vermeyecek. Doktorun maaşı artacak. 10 bin ile 15 bin lira arasında maaş alacaklar" diyor.

Eğitim, tasarının neresinde?

Tabip odaları ve meslek kuruluşları ise bu tasarının "muayenehane kapatırma" amacı taşıyan "kölelik ve mobil profesör yasa tasarısı" olduğunu, "10-15 bin lira aylık ücretlerin hayal oldu-

ğunu, tasarıda eğitimin adının bile geçmediğini, performans dayalı bir anlayışla uygulanacak tam gün çalışmanın bilimsel çalışmayı yok edeceğini" ileri sürüyor; performans dayalı çalışmanın 'Tam Gün Yasa Tasarısı'nın içinden çıkarılmasını, eğitimin desteklenmesini talep ediyorlar.

Hekimlerin çoğunluğu iş yükünün fazlalığından, verilecek ücretin kaynağının belirsizliğinden ve eğitimin kalitesinin düşeceğinden endişe ediyor.

Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Haydar Sur'un öncülüğünde

yapılan bir araştırma "Tam Gün Yasa Tasarısı'nı iyi biliyorum" diyen hekim oranının yüzde 20'yi aşmadığını gösteriyor. Hekimlerin yüzde 53'ü ise döner sermaye gelirlerinin tek amaç olacağına ve uzmanlık eğitimi kalitesinin düşeceğine inanıyor.

Vatandaş cephesinde işler daha da kaotik

Vatandaş bu gerilimli tartışmada savunacak, onun adına konuşacak güçlü sivil toplum örgütleri ne yazık ki görünmüyor. Bizim mikrofon uzattığımız vatandaşlar içinde doktorun tam gün hastanede olmasının yararlı olacağını düşünen de var, doktora yine ulaşamayacağını ileri süren de.

Ülkenin gerilimli gündemi içinde Tam Gün Yasa Tasarısı'nı tarafların kavgalarının gölgesinde önemini kaybetmeden kamuoyuna iletme sorumluluğunu yerine getirmek istiyorum. O zaman sorular birbiri ardınca sıralanıp duruyor gazetecilerin beyninde...

Bu yasa tasarısı ileri sürüldüğü gibi, "Paracı doktorlarla, parasız sağlık hizmetinden yana olan Sağlık Bakanı Recep Akdağ"ın kozlarını paylaştığı bir er meydanı mıdır? Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın ifade ettiği gibi bu yasaya yalnızca üniversitede yarım gün çalışan ve muayenehanesinde çok para kazanan 1200 doktor mu karşıdır? Üniversitelerde çalışan diğer 12 bine yakın öğretim üyesi ne düşünmektedir? Bu ülkenin hizmet eden doktorlarını ve doktor kökenli Sağlık Bakanları'nı bu insanlar yetiştirmemiş midir? Var olan durumda doktor kelimesinin bu kadar çok "para"yla yan yana getirilmesi vatandaşın "doktora olan ihtiyacını ortadan kaldırır mı? "Doktorun sürekli para kavramıyla özdeşleştirilmesi", "doktora duyulan güven duygusunun hasar alması" vatandaşın gözünde hükümete prim kazandırır mı? Ya da her gün yeni bir gerilim gündemiyle hayata başlayan insanların var olan kaygılarını tırmandırmaz mı?

Peki ya vatandaş tartışmanın neresinde?

"Tam Gün Çalışma Yasası'nın sokaktaki insanın hayatına neler getirip götüreceği tarafların tartışmalarında şeffaf bir biçimde ne yazık ki yer bulamıyor. Yıllardır elinde bulundurduğu hakkı korumaya çalışan hekim grubuyla, sağlıkta dönüşüm programının en önemli ayaklarından birini mutlaka uygulamaya çalışan Sağlık Bakanlığı'nın gündeminde bu konunun daha önemli hale gelmesini bir haberci olarak bekliyorum.

Sorular hiç bitmiyor

Sorularımı bunlarla sınırlı sanıyorsanız

yanılıyorsunuz. Sorular hiç bitmiyor...

Performansa dayalı çalışma üniversite hastanelerinde nasıl etkin bir biçimde uygulanabilecek?

Artık hekimler uzmanlık alanlarını performans priminin yüksek olduğu alanlara bakarak mı seçecek? Türkiye için çok gerekli ama performans primi düşük olan alanlardaki boşluklar nasıl doldurulacak?

Üniversiteler güçsüz döner sermaye yapılarıyla Sağlık Bakanlığı'nın hastaneleriyle nasıl yarışacak? Yarışmaları doğru mu? "Bakanlığın hastanelerindeki doktorlar çalışkan, üniversite hastanelerindeki doktorlar yan gelip yatıyor" iddiaları ne kadar gerçekçi? Sağlık Bakanlığı hastaneleriyle üniversiteler üvey kardeş mi? İki de bu ülkenin hastaneleri değil mi?

Meslek örgütleri, dost sohbetlerinde herkesin şikâyetçi olduğu ama toplantılarda çok da dillendirilmeyen "üniversiteyi yalnız adres olarak kullanıp, bilim üretmeden, öğrenciyle tanışmadan da var olabilen akademisyen yaklaşımını" ortadan kaldırmak için neler öneriyor?

Eğitim hastaneleriyle üniversite hastanelerindeki yöneticilerin daha şimdiden başlayan "mesai saati içinde toplantı, seminer yapmayın, hasta bakın" mesajları Tam Gün Yasası uygulamaya girdiğinde hangi boyutlara ulaşacak? Bu yaklaşım ne kadar kontrol edilebilecek? Doktorlar hasta bakmak için yarışırken eğitim nasıl desteklenecek, eğitim ödüllendirilebilecek mi?

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, kamuyu ya da özeli seçmek zorunda bırakılan hekimlerin emekliliğine yansiyacak ka-

Bu yasa tasarısı ileri sürüldüğü gibi, "Paracı doktorlarla, parasız sağlık hizmetinden yana olan Sağlık Bakanı Recep Akdağ"ın kozlarını paylaştığı bir er meydanı mıdır? "Doktorun sürekli para kavramıyla özdeşleştirilmesi", "doktora duyulan güven duygusunun hasar alması" vatandaşın gözünde hükümete prim kazandırır mı?

lıcı bir ücret artışı sağlama konusunda Bakanlar Kurulu'ndan niye destek bulamıyor? Bakanlık bu desteği sağlamak için meslek örgütleriyle işbirliği yapmayı (şimdilik çok zor olsa da) düşünmez mi?

Bir sağlık habercisi olarak tüm bu sorularıma "bakanlık hep bunu yapar", "meslek örgütleri hep böyle konuşur" kısır döngüsüne odaklanmış açıklamaların dışında kanıta dayalı yanıtlar bekliyorum. İlgilenenlere duyurulur.